

РЕШЕНИЕ

№ 18370

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разгледа докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско
дело № 20211110157127 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на ЗАД „А Б“ АД срещу
С О.

Предявен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 05.11.2018 г. в гр. София, на бул. „Околовръстен път“, на около на 200 метра след бул. „Симеоновско шосе“ в посока – към бул. „Климент Охридски“ е настъпило ПТП с участието на л.а. „Дачия“ с рег. № СВ . КР, собственост на „И А“ ЕАД, управляван от А. Г В., който е попаднал в необезопасена шахта с липсващ капак, намираща се на платното за движение, в причинна връзка с което е бил увреден. При ищеца в качеството му на застраховател по договор за застраховка „Каско“ /полица № 17-0300/300/5001485 със срок на валидност от 07.08.2018 г. до 06.08.2019 г./, сключен със собственика на увредения автомобил, е била образувана щета № 0300/18/777/507631. От страна на застрахователя на 24.01.2019 г. е била изплатена сумата от 7 401 лв. застрахователно обезщетение. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, който има задължението да стопанисва и поддържа процесния пътен участък – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 7 401 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 7 401 лв., представляваща регресно вземане по образуваната при него щета, ведно със законна лихва от исковата молба до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника С О, с който оспорва иска. Оспорва да е материалноправно

легитимиран да отговаря по предявения иск по съображения, че се касае за вреди от липсващ капак на шахта, а не от дупка на пътното платно. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение. Позовава се на съпричиняване. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Третото лице-помагач на страната на ответника – „С В АД изразява становище по съществуващото на спора.

С отговора на исковата молба е предявен обратен иск срещу „С В АД. Твърди се, че е налице договор за концесия между С О и „С В АД, в причинна връзка с неизпълнението по който са настъпили процесните вреди.

От страна на ответника по обратния иск „С В АД е постъпил отговор, с който оспорва същия. Излага съображения, че не става ясно какъв е видът на шахтата – дъждоприемна или ревизионна. Счита, че доколкото се твърдят вреди в предна дясна гума, а каналът с обслужващите го канализационни и ревизионни шахти са в средата на улицата, то пропадането следва да е било в дъждоприемна шахта, като в случай че последното се установи по делото, прави възражение, че не отговаря за поддръжката на надземната част на дъждоприемната шахта. Счита, че отговорност за вредите следва да носи С О. Моли съда да отхвърли предявения срещу него обратен иск. Претендира разноски.

Третото лице-помагач на страната на ответника по обратния иск – ЗК „Л И АД изразява становище по съществуващото на спора.

С отговора на предявения обратен иск ответникът по него – „С В АД е предявил обратен иск срещу ЗК „Л И АД по съображения относно сключения помежду им договор за застраховка Обща гражданска отговорност.

От страна на ответника по обратния иск - ЗК „Л И АД е постъпил отговор, с който оспорва същия и отправя искане за неговото отхвърляне.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

По делото е представена застрахователна полица „Каско“ на МПС № 17-300/300/5001485 от 03.07.2018 г., сключена между „И А“ ЕАД и ЗАД „А Б“ АД за л.а. „Фолксваген Пасат“ с рег. № СВ ВС със срок на валидност от 00:00 часа на 07.08.2018 г. до 24:00 часа на 06.08.2019 г. с клауза „Пълно каско“.

С уведомление за щета застрахователят е уведомен за настъпването на застрахователно събитие, а именно – че на 05.11.2018 г. в гр. София автомобилът попада с предна дясна гума в шахта, на която липсва металната решетка, гумата се пука и водачът губи контрол на автомобила, който се отклонява вдясно и се качва на бордюра, след което се удря в бетонна стена, преодолява я и се качва на ската.

Образувана е щета № 0300/18/777/507631, по която са съставени опис и

калкулация на щета.

С преводно нареждане от 24.01.2019 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение по процесната щета в размер на сумата 7 401 лв.

Безспорно е между страните, че процесният пътен участък се стопанисва от ответника.

Според приетата по делото АТЕ произшествието е настъпило при следния механизъм: на 05.11.2018 г. около 09:00 часа автомобил „Дачия“ с рег. № СВ . КР се движи по бул. „Околовръстен път“ в посока от бул. „Симеоновско шосе“ към бул. „Св. Климент Охридски“ и на около 200 м след кръстовището с бул. „Симеоновско шосе“ преминава през шахта на пътното платно с липсващ капак, при което се пука предна дясна гума на автомобила, вследствие на което водачът губи управление на автомобила, който се отклонява надясно по посоката си на движение и се удря последователно в бордюр, бетонна стена с височина около 40 см и се установява на ската над бетонната стена, в причинна връзка с което на автомобила са нанесени щети. Констатира се, че всички описани от застрахователя щети са в причинна връзка с произшествието, като част от тях са получени от директното съприкосновение с отворената шахта, а останалите – вследствие преминаването през бордюра и бетонната стена. Стойността, необходима за отстраняване на уврежданията по средни пазарни цени, възлиза на сумата от 7 239, 40 лв.

Според заключението на допълнителната АТЕ процесното ПТП е настъпило на прав пътен участък, като обичайно отворена шахта може да се забележи от разстояние от около 50 метра, при липса на други препятствия, ограничаващи видимостта, поради което безопасната скорост на движение за избягването ѝ следва да бъде равна на или по-малка от 61, 45 км/ч.

От заключението на СТЕ по делото се установява, че видът на шахтата е дъждоприемна шахта, предназначена за отвеждане на дъждовни води от пътното платно.

Пред СРС е разпитана свидетелката А. В., която депозира показания, че си спомня да е участвала в ПТП на 05.11.2018 г. в гр. София, на бул. „Околовръстен път“ при управление на л.а. „Дачия“. Заявява, че рано сутринта се е движела в посока „Младост“, в най-дясна лента, с не повече от 50-60 км/ч., в час-пик, времето е било слънчево, в средна лента се е движел камион, а пред нея е имало шахта, която заради слънцето не е видяла и в която е попаднала, при което воланът ѝ рязко се е завъртял и колата е излязла от пътя. Заявява, че цялата предна част на автомобила е била увредена, активирали са се въздушните възглавници, свидетелката е минала в локалното, прескочила го е и е спряла след него. Депозира показания, че не е имало сигнализация за липсващия капак на шахтата, нито за ремонт, и че буквално след нейното ПТП на същото място е аварирал и друг автомобил.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна

следното:

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка (в т.ч. „Каско“), по силата на което застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, отговорност на ответника по отношение на увредения-застрахован, възникнала за него в качеството на възложител на работа при условията на чл. 49 ЗЗД, а именно: виновно противоправно деяние (действие или бездействие), осъществено от физическо лице - изпълнител на работата при или по повод извършването ѝ, в причинна връзка с което са причинени вреди в претендирания размер, и обуславящо отговорността на ответника правоотношение по възлагане на работата на прекия делинквент.

В подкрепа на твърденията си във връзка с процесното произшествие, настъпило в срока на застрахователно покритие по имуществената застраховка „Каско“, ищецът е ангажирал уведомление за щета, разпитан е водачът на автомобила – А. В., прието е заключение на АТЕ и допълнителна АТЕ. Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната АТЕ, причинените на автомобила щети са в причинна връзка с процесното ПТП.

Съдът намира, че от съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства се установява попадането на автомобила в небезопасна шахта с липсващ капак на платното за движение, в причина връзка с което на последния са нанесени щети.

По изложените съображения съдът счита, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи настъпилото ПТП, неговия механизъм, както и настъпилите в резултат от него имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.8, ал.3 и чл.31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. с § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл.11, ал.1 ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се пиреме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците на територията на С О, включително да не допуска и

съответно своевременно да отстранява дупки по тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоверани с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място /решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

В настоящия случай се установи, че автомобилът е попаднал в шахта с липсващ капак на пътното платно, собственост на ответника. Последният не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл.13, ал.1 ЗДвП да предупреди участниците в движението за опасности по пътя, каквато е наличието на шахта с липсващ капак на пътното платно, като постави необходимите средства за сигнализиране. Ето защо, следва да се приеме, че с бездействието си за сигнализиране на същата е причинил на застрахованото при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание чл.49 ЗЗД.

По изложените съображения следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на неправомерното увреждане.

В доказателствена тежест на ответника е да установи своевременно релевираното с писмения отговор възражение за съпричиняване, в който смисъл е и докладът на делото. В хода на производството същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

Причинените на увредения автомобил щети към момента на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени възлизат на сумата от 7 239, 40 лв. съгласно заключението на АТЕ.

С преводно нареждане от 24.01.2019 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение по процесната щета в размер на сумата 7 401 лв.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Третото лице не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

В случая стойността, необходима за отстраняване на щетите по средни пазарни цени, е в размер, по-малък от изплатеното обезщетение, с оглед на което ищецът се е суброгирал в правата на застрахования до размера на сумата 7 239, 40 лв.

До посочения размер искът се явява основателен, а над тази сума до пълния предявен размер искът следва да бъде отхвърлен.

По обратния иск на С О срещу „С В АД:

Основателността на иска се предпоставя от установяване на валидно договорно правоотношение, в причинна връзка с неизпълнението по което от страна на ответника са причинени вреди, тежестта за доказване на които се носи от ищеца. От ангажираните по делото доказателства не се установява наличието на посочените предпоставки. Твърди се наличието на сключен договор за концесия, какъвто не е представен по делото.

Установи се от заключението на СТЕ по делото, че видът на шахтата е дъждоприемна шахта, предназначена за отвеждане на дъждовни води от пътното платно.

Съгласно чл.25, ал.3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, лицата, които отговарят за чистотата на уличната мрежа, поддържат и почистват дъждоприемните шахти. Операторите на водоснабдителните и канализационните системи поддържат и почистват връзката между дъждоприемната шахта и уличната канализация.

По изложените съображения С О като отговорна за чистотата на уличната мрежа, отговаря и за поддръжката на дъждоприемните шахти, поради което предявеният обратен иск се явява неоснователен.

По обратния иск на „С В АД срещу ЗК „Л И АД:

С оглед изводите на съда за неоснователност на иска на С О срещу „С В АД, не се е сбъднала процесуалната предпоставка за разглеждане на предявения обратен иск срещу ЗК „Л И АД.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от 1 550, 82 лв., съобразно уважената част от иска.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 849, 06 лв., доколкото последното е в размер под минималния съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В полза на ответника следва да се присъди, на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК, сумата от 4, 37 лв. разноски и юрисконсултско възнаграждение по делото, съобразно отхвърлената част от иска.

В полза на ответника по обратния иск „С В АД следва да се присъди, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от 350 лв. разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С О, БУЛСТАТ . да заплати на ЗАД „А Б“ АД, ЕИК ..., на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД, сумата **7 239, 40** лв., представляваща регресно вземане по щета № 0300/18/777/507631 във връзка с настъпило на 05.11.2018 г. ПТП в гр. София, на бул. „Околовръстен път“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 04.10.2021 г. до изплащане на вземането, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над **7 239, 40** лв. до пълния предявен размер от **7 401** лв. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА С О, БУЛСТАТ . да заплати на ЗАД „А Б“ АД, ЕИК ..., на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата от **1 550, 82** лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА ЗАД „А Б“ АД, ЕИК ... да заплати на С О, БУЛСТАТ ., на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от **4, 37** лв. лв. разноси и юрисконсултско възнаграждение по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С О, БУЛСТАТ . срещу „С В АД, ЕИК обратен иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД за сумата от **7 239, 40** лв., представляваща вреди от договорно неизпълнение на ответника – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА С О, БУЛСТАТ . да заплати на „С В АД, ЕИК, на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК, сумата от **3 50** лв. разноси и юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника – „С В АД, както и на трето лице-помагач на страна на ответника по обратния иск – ЗК „Л И АД.

Съдия при Софийски районен съд: _____